

og stillede os i vore Kredse, uagtet vi have opløst vort Parti, og vi bleve alle valgte, endog med stor Majoritet, det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) og jeg uden Modkandidat fra Reformpartiets Side. Jeg havde en Socialdemokrat til Modkandidat. Det er, som det skal være; naar Socialdemokraterne ere Modstandere af Regeringen, ere de ogsaa Modstandere af mig; det kan ikke være anderledes, vi maa tage en Tørn med hinanden. Ikke alene bleve vi alle valgte, men der blev ogsaa valgt moderate i andre Kredse, hvor der ikke tidligere, navnlig ikke i den sidste Valgperiode, var moderate Rigsdagsmænd, og det viste sig jo — lad mig sige det i al Venskabelighed, — at der gik en moderat Bølge over Landet. Det ytrede sig paa mange Maader, og det kommer af, at det er en moderat Politik, vi føre her, var det ikke det, vilde Socialisterne ikke være saa krigsgale, som de ere. Netop fordi vi ere komne ind i et saadant sundt og fornuftigt Spor, derfor arbejder jeg med Glæde med Regeringen og med Flertallet. Der er kun — som Undtagelse — enkelte jeg ikke kan komme i Forstaaelse med, og deriblandt er det ærede Medlem for Middelfart. Og jeg skal sige hvorfor. Det er, fordi han fører en saa letbenet Politik, at han snart ligger i Armene paa Socialisterne og snart ligger i Armene paa Regeringen, og man kan jo ikke tjene to Herrer til Tak. Det ærede Medlem kommer til at træffe sit Valg. Han kommer til at træffe sit Valg, enten han vil følge Regeringen, eller han vil følge Socialdemokratiet, thi jeg slaar fast, at efter den Forhandling, her er ført, den voldsomste Forhandling, der er ført i den Tid, jeg har haft den Ære at have været til Stede her. (Modsigelse). Jo, det er. (Modsigelse). Ja, jeg vil dog sige, at Folketingets Tone udvikler sig ikke i Retning af den gode Tone.

Vi ere komne langt ned i Retning af, hvad der kan siges her i dette Ting, og de Udtryk, der ere brugte fra Socialdemokraternes Side mod Regeringen, kunne dog aabenbart ikke være for at rose Regeringen, det kan ikke være for at udtrykke en vis Højagtelse for Regeringen. Nej, man har søgt at udtrykke saa stor Ringeagt for denne Regering, som man kunde finde Ord til i det danske Sprog, og kunde man have faaet Lov dertil for Formandsklokken, havde man brugt dem endnu voldsommere. Og desuagtet tror det ærede Medlem for Middelfart, at han kan lefle med Socialdemokraterne. Han tror, det er gørligt i

dansk Politik, efter hvad der her er sket, at man fremdeles kan have Alliance.

Jeg slaar fast, som Resultatet af den Forhandling, der er ført i disse Dage, at den, der fra nu af under de forhaanden-værende Forhold, under den nuværende politiske Situation allierer sig med Socialdemokraterne, han er Reformpartiets, og han er Regeringens Fjende og ikke deres Ven.

Finansministeren (Hage): Jeg er det ærede Medlem for Assens (Berntsen) af Hjertet dybt taknemmelig, fordi han har villet devovere sig for at frelse Ministrene for at komme til at tale i Aften. Ganske vist har jeg ikke været forberedt paa, at min Tur til at tage Ordet vilde komme, og jeg har derfor ikke Svar paa rede Haand til ethvert af de Spørgsmaal, der er blevet henvendt til mig, siden jeg sidst havde Ordet. Jeg mener ikke desto mindre at burde bidrage mit til, at denne allerede ret lange Forhandling ikke yderligere trækkes i Langdrag mere end nødvendigt, og jeg vil derfor hellere sige med det samme, hvad jeg har at sige i Anledning af de Udtalelser, der ere fremkomne, siden jeg talte sidst.

Først maa jeg henvende nogle Ord til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger i Anledning af min Paavisning af, hvor grundløs hans Bebrejdelse mod Administrationen med Hensyn til Anvendelsen af Bevillingerne paa § 27 har været. Det ærede Medlem sagde, at hvad han havde fremført, var ikke andet end, hvad Venstre fremførte, den Gang det stod som Opposition, lige over for Højres Ministre. Særlig henviste han til en Udtalelse af den nuværende Kultusminister over for daværende Minister Bardenfleth. Det forekommer mig, at dette Forsvar for det ærede Medlems Udtalelser er i højeste Grad betegnende for Arten af den Kritik, som de Herrer fremføre over for Ministeriet. Det, at der i sin Tid af en Venstremand — det er nu 6 Aar siden — er blevet rettet en Anke mod en Højreminister, skal være et Forsvar for, at han nu om et Emne, der ikke har andet end en rent overfladisk Lighed med, hvad der den Gang forelaa, mener at kunne rette et Angreb mod Venstreministeriet. Jeg tvivler ikke om, at den Anke, der i sin Tid blev fremsat af min ærede Kollega, har været begrundet; thi han plejer i Reglen ikke